

ния, и заинтересувала за въ своя полза, таково неизмъримо болшинство француски граждани щото при първо намѣкване за възможността на реакцията, цѣла Франция, отъ долу до горѣ, отъ една граница до друга ся растрепървала отъ ужасъ и негодувание. Въ това време риволуцията била непобѣдимо силна, именно за това, защото успѣла вече да даде на всичкитѣ классове отъ народътъ осязателно доказателство за сѣществуванието си и за обязательността си. До като революцията е била чиста идея, и отвлечена присѣда на мислителитѣ надъ сѣществующитѣ форми, до тогава е можала да ся задържи, отерочи или повърне назадъ; но когато тя си направила пжтъ въ свѣтътъ на материалнитѣ интереси, когато тя преправила по своему всичкия строй на економическитѣ отношения, тогава възвръщанieto на стария порядѣкъ на работите, станало съвършено невъзможно. Тогава работата на революцията захванали да е защищаватъ не само еднитѣ мислители, писатели, оратори и утониси; наедно съ идеолозитѣ, за общото дѣло ся повдигнали и градскитѣ собственици, и селянитѣ, и солдатитѣ, и занаятчийтъ. Всичкитѣ неопредѣлени декларации за австрийския комитетъ, за върломството на дворѣтъ, за кръвожаднитѣ замислювания на аристократитѣ, за враждебнитѣ тенденции на самия кралъ, всичкитѣ журнални патки и аристократически импровизаций, преобърнали ся предъ очитѣ на исплашения народъ въ най осязателна, неопровержима и съкрушителна истина. Творцитѣ на паткитѣ и импровизацийтъ станали и мѣдречи и пророци; народътъ захва-